

af Parterne i Henhold til Bestemmelserne i forrige Membrum henvende sig til Retten i den lovbefalede Form om Kendelsens Fremtvingelse.

(3) Efter Behandlingen af denne Henvendelse kan Retten ved sin Ordre enten afvise Henvendelsen eller fastsætte en efter dens Skøn passende Straf for Brud paa Kendelsen, og i begge Tilfælde med eller uden Omkostninger; dog skal der ingen Sinde paalægges Registratør Omkostninger.

(4) Dersom Ordren paalægger en Straf eller Omkostninger, skal den nøjagtig angive de Parter, som skulle betale samme, og de Parter eller Personer, til hvem de skulle betales.

Dog maa det samlede Beløb af Mulκτη, der skal betales i Henhold til en Kendelse eller Ordre fra Retten, ikke overstige fem Hundrede Pund.

(5) Med Hensyn til Fremtvingelse af Betalingen af en Mulkt og Omkostninger i Henhold til en Ordre fra Retten, kan et Bevis, i den lovbefalede Form, under Fuldmægtigens Haand og Rettens Sejl, indeholdende en nøjagtig Angivelse af det Beløb, der skal betales, og de Parter eller Personer, til og af hvem samme skal betales, fremlægges i en hvilken som helt Domstol, som har Jurisdiktion i civile Sager, der drejer sig om saa store Beløb, og det skal derefter, i Overensmelse med sit Indhold, være fremtvingelig i alle Henseender som en endelig Dom af en saadan Ret i dennes civile Jurisdiktion.

For saa vidt Talen er om at fremtvinge Opfyldelsen af en saadan Dom kan dog, hvis Dommen nævner to eller flere Domhavere, særskilt Retsforfølgning finde Sted fra hver enkelt Domhavers Side imod hans domfældtes Ejendele paa samme Maade som ved Fuldbyrdselsen af en særlig afsagt Dom.

(6) Alle Ejendele, der tilhøre domfældte (derunder for saa vidt Talen er om en industriel Union eller en industriel Association, al Ejendom, som bestyres af Tillidsmænd for domfældtes Regning) skal kunne benyttes til Dækning af det idømte Beløb, og dersom domfældte er en industriel Union eller en industriel Association og dets Ejendele ere utilstrækkelige til fuld Dækning af det idømte, ere Medlemmerne pligtige at betale det manglende;

Dog kan intet Medlem tilpligtes at betale mere end ti Lst. i Henhold til dette Membrum.

(7) For fuldt ud at kunne gennemføre Bestemmelserne i forrige Membrum kan Retten eller Præsidenten, naar nogen Domhaver forlanger det, give saadanne Ordre eller træffe saadanne Bestemmelser, som maatte anses nødvendige, og Tillidsmændene, domfældte og alle andre, som har med Sagen at gøre, skulle rette sig herefter.

#### *Bestemmelser om tvungen Opfyldelse af industrielle Overenskomster.*

95. For at fremtvinge Opfyldelsen af industrielle Overenskomster (Forlig), hvad enten de ere indgaaede før eller efter denne Lovs Ikrafttræden, skulle Bestemmelserne i forrige Paragrafs Mbr. 2—7, mutatis mutandis, komme til Anvendelse paa samme Maade i alle Henseender, som om industriel Overenskomst var en Kendelse af Retten, og Retten skal i Henhold hertil have fuldstændig og udelukkende Jurisdiktion i Sagen.

#### *Rettens Jurisdiktion med Hensyn til Fornærmelser.*

96. Retten har [fuld og udelukkende Jurisdiktion til at paakende alle Overtrædelser af §§ 77, 100, 103, 104 og 108 i denne Lov, og i saa Henseende kommer følgende Bestemmelser til Anvendelse:

(1) Rettergangsmaaden med Hensyn til Inddrivelsen af nogen Mulkt, der paalægges for nogen Overtrædelse af denne Lov, er summarisk i Henhold til Bestemmelserne i „Lov om Fredsdommere af 1882“, og de nævnte Bestemmelser skulle, mutatis mutandis, anvendes paa samme Maade, som om Retten var egentlig Domstol, der udøver summarisk Retsforfølgning i Henhold til den nævnte Lov.

Dog at Retten — i Tilfælde af, at der foreligger en Fornærmelse, der falder ind under § 100 i denne Lov, (der angaar „Foragt for Retten“), hvis den skønner det rigtigt — kan behandle Sagen med det samme uden nogen Undersøgelse og uden at udfærdige nogen Stævning.